

6

גיא אסל

ב 29.316 -שעה 1600

באודיטוריום החדש

הפריים המשפחתי החדש

תקציר:

במסגרת המפגש יבחנו ההבדלים שבין הסרטים הביתיים של ערב המהפכה הדיגיטאלית – פרגמנטים ויזואליים בלתי נגישים, שמעניינים את בני המשפחה והחברים הקרובים בלבד; לבין הסרטים הביתיים שלאחר המהפכה הדיגיטאלית - קליפים שמוקרנים במרחבים הווירטואליים של האינטרנט ובטקסי מעגלי החיים של הכת המשפחתית וזוכים למעמד של סרטי קאלט עם רייטינג של עשרות ומאות אלפי צפיות.

השאלה המרתקת שעומדת בבסיס הדיון היא האם המדיה החדשה פרצה את גבולות הפריים המשפחתי המסורתיים, חושפת את כל אותם אלמנטים מודחקים שערב המהפכה הדיגיטלית הוקפדו להישמר מחוץ לפריים - מערכות היחסים המסועפות בין בני המשפחה ובין המשפחה לחברה

והתרבות, ומאפשרת למשפחה לתהות על מקומה בתרבות של סימולקרות בה הציווי **שדר את עצמך!** הוא תנאי קיומי.

לצד קטעים מתוך סרטים משפחתיים – אישיים יותר ופחות, יוקרנו גם קטעים מתוך הסרטים הניסיוניים הבאים:

Window shower baby moving, Stan Brakhage, 1959:

<https://www.youtube.com/watch?v=QNhjD1Z0jSo>

Family Album, Alan Berliner, 1988:

<https://www.youtube.com/watch?v=gCmxPQWWhcLM>

Walden, Jonas Mekas, 1969: https://www.youtube.com/watch?v=P-Qjvflj_94

As I Was Moving Ahead Occasionally I Saw Brief Glimpses of Beauty – Paradise, Jonas Mekas, 2000: <https://www.youtube.com/watch?v=XhmZ7C-oXDY>

כמה מילים על גיא אסל:

בוגר החוגים פילוסופיה וספרות כללית והשוואתית, מוסמך מחקרי בתכנית ללימודי תרבות של האוניברסיטה העברית בירושלים. עבודת ה-M.A שלי **לפני – אחרי**, בהנחייתו של דר' מיכאל רובק, עוסקת באונטולוגיה הקולנועית של הפילוסוף הצרפתי ז'יל דלז דרך צפייה מחודשת בסרט **הרציף** של כריס מרקר (צרפת, 1962). בעבודת הדוקטורט שלו, במסגרת החוג לתקשורת של האוניברסיטה העברית בהנחייתו של פרופ' מנחם בלונדהיים הוא חוקר את השימוש של הוידאו בטקסים של מעגלי חיים.

אסל יוצר סרטים במקצועי. בשנת 2001 צלם ערך וביים סרט ניסיוני קצר בשם **אני פראנק מציג** סטירה ירושלמית על קולנוע וזהות אישית עם השחקן טאהר נג'יב. בשנת 2003 צילם את הסרט התיעודי **בשביל הפלמנקו** עבור הבמאי שם שמי הסרט זכה במקום הראשון בפסטיבל למוסיקה וקולנוע, בומטאון טקסס בפברואר 2011.

בין השנים 2001 – 2015 עבד כבמאי ברשות השידור. ויצר וידאו-קליפים, תכניות תרבות וכתבות **ליומן**. במשך ארבע שנים ביים ילדים לתכנית הנוער **המהדורה**, ובמשך שלוש שנים שימשי כלקטור ומפיק אחראי במחלקת הדרמה. ב-2014 עלתה לשידור סדרת הדוקו-ארט הניסיונית שלי **מעברים** (חמישה פרקים). הסדרה היא קולז' בין חמש דמויות שחוו שינוי משמעותי בחייהם.

ניתן לצפות במעט מהעבודות בלינק:

http://www.taasiya.co.il/members/my_profile/my_portfolio

*****נוכחות חובה שנים ב'+ג' ד+**